

అల్లరి

“శ్రీ

హరి గార్మెంట్స్ అండ్ సూట్ స్ట్రీచింగ్ సెంటర్..
ఇన్వైట్స్ యూ..”

ఇన్వైట్షన్ కార్డు చదువుతున్న శ్రీహరి మళ్ళీ
మొదటికి వచ్చాడు. ‘శ్రీహరి గార్మెంట్స్..’

ఇన్వైట్షన్ చివర్లో పేరు- కె.బి.రాజు..

మధ్యలో చదివాడు- ఇనాగరేషన్ బై శ్రీమతి లలితా శ్రీహరి.

కార్డు చదువుతున్న శ్రీహరికి కళ్ళలో నీళ్లు తగిలాయ్!

రాజు 6 ఏళ్ల క్రితం తను స్కూటర్ మీద
వెళ్తుంటే...

***

“లిఫ్ట్ ప్లీజ్!” రోడ్డు రోదలో వినిపించలేదు గానీ రిక్వెస్ట్
చేస్తున్న లేత మొహం అందుకు తగిన బాడీ యాక్షనూ
చూసి జాలేసి స్కూటర్ ఆపాడు శ్రీహరి!

“ఎటెల్లావ్..”

“ఫిలిమ్ నగర్ వైపు- మీరు ఎంత దాకా వెళ్తే అంత దాకా
దింపండి. నేనక్కణ్ణుంచి..”

“ఫిలిమ్ నగర్లో ఎక్కడికి వెళ్తావ్”

రాజు వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు. మళ్ళీ అడిగాడు శ్రీహరి.

“ఎక్కడికీ అంటే జవాబు లేదులెండి. ఆ ఏరియాలోనే నిర్మాతలూ, దర్శకులూ,
యాక్టర్లూ ఉంటారుగా- అన్ని చోట్లకీ వెళ్లాలి. పని అడగాలి. నాలుగు నెలల నుంచి నాది
ఆ రోడ్డే.. ఆ రూటే..”

‘సినిమా విచ్చోడన్నమాట’ అనుకున్నాడు శ్రీహరి. నవ్వాపుకున్నట్టు తెలియకుండా
“ఎం చేద్దామని ఇంట్రస్టు నీకు..” అన్నాడు.

“నేను స్కూల్లో నాటకాలు వేసేవాణ్ణి”

‘ఓహో.. చిరంజీవి కంచంలాగేద్దామనుకున్నాడన్నమాట’ అనుకుంటూ నవ్వుకు
న్నాడు.

“ఎం చదివావు?”

“పది పోయిందండి”

‘పోదామరి సినిమా పిచ్చిలో పడితే’ అనుకున్నాడు శ్రీహరి.

“మీ నాన్న ఏం చేస్తారు?”

“టైలరండి- రాజమండ్రిలో”

“నువ్ ఇంట్లో చెప్పే వచ్చావా?”

“చెప్పే రానియ్యరు కదా”

ఇలా జరిగిన సంభాషణలో శ్రీహరి డొంకతిరుగుడు ప్రశ్నలకి రాజు ఇచ్చిన సమాధా
నాలు స్ట్రైయిట్గా, కాన్సిడెన్స్గా ఉన్నాయి. శ్రీహరికి చాలా ముచ్చటేసింది. తనకీ ఓ
కొడుకు ఉంటే.. ఈ వయసువాడై వుండేవాడు. పెళ్లయి ఇరవై ఏళ్లు గడిచినా వాళ్ళింట్లో

పని ఏడుపు వినిపించలేదు. పిల్లాడి కోసం రాజు తండ్రిలా బెంగెట్టుకునే బాధా కలగ
లేదు. హాయిగా చీకా చింతా లేకుండా ఉన్నారే అని లలితా తనూ ఎన్ని వందల సార్లొ
అనుకుని ఒకళ్లనొకళ్లు ఓదార్చుకున్నారు. ఇప్పుడీ అబ్బాయిని చూడగానే చీకో చింతో
చికాకో చిక్కో ఏర్పరచుకోవాలని అనిపించింది.

“ఎన్ని డబ్బులు ఇంట్లోంచి ఎత్తుకోచ్చావ్” పోలీసులా అడిగాడు శ్రీహరి.

“నేను దొంగతనం చేయను సార్! ఒక్క రోజు రాత్రి రెండు పేంటూ, రెండు
పర్బులూ కుట్టాను. మూడు వందల రూపాయలు ఇచ్చారు. అది నా కష్టార్జితం”

“వెరిగుడ్. నీకు స్ట్రీచింగ్ వచ్చున్నమాట. రోజుకి మూడెందల రూపాయల పనిచె
య్యగలవన్నమాట”

“యస్ సార్.. మా నాన్నకన్నా ఫాస్ట్గా పెర్ఫెక్టుగా కుడతాను”

శ్రీహరికి అతని మీద ఆశాధ్యాసా పెరిగిపోయింది.

ఫిలిమ్ నగర్కి వచ్చింది స్కూటర్. “సరేలే- నేను సాయంత్రం
వచ్చి నిన్ను ఇక్కడే పికప్ చేసుకుంటా.. ఇంతకీ నీ రూమ్
ఎక్కడ?”

శ్రీహరి ప్రశ్నకి రాజు జవాబు చెప్పలేకపోయాడు.

రాజు చెప్తున్న జవాబులు విని ఆ ప్రశ్న అడగడం తప్ప
నుకున్నాడు శ్రీహరి. ఖచ్చితంగా ఇదీ నా రూమ్ అనే చోటు
లేదు అతనికి. ఎలా వుంటున్నాడో, ఎక్కడ భోజనం చేస్తు
న్నాడో, ఇంకెన్ని డబ్బులు మిగిలాయో.. ప్రశ్నలు అడగక్కర
లేకుండా జవాబులు ఊహకందాయి.

ఎవర్ని ఏ ప్రశ్న వెయ్యకూడదో హృదయం ఉన్నవాడికి బాగా
తెలుస్తుంది. అలా అడగని వాడికి జవాబు ఊహించే శక్తి ఉంటుంది.

ఫైనల్గా.. “సరిగ్గా ఐదు గంటలకి ఇక్కడే వుండు. నాకు రెండు జతలు బట్టలు
కుట్టాలి. నీ కుట్టు కూలి నీకు ఇచ్చేస్తాను. మా ఇంట్లో మిషన్ వుంది” అని అతన్ని ఓ
స్టేట్యూ దగ్గర దింపేశాడు.

శ్రీహరికి ఆరోజు ఆఫీసుకెళ్లనిపించలేదు.

సంతోష్ బ్రదర్స్ షాపుకెళ్లి రెండు జతల పేంటూ, పర్ట్ గుడ్డలు కొన్నాడు. ఇటూ
అటూ తిరిగి సాయంత్రం చెప్పిన టైముకి అతన్ని నిలబడమన్న చోటికి వెళ్లాడు.

***

రాజు చకచకా పని మొదలెట్టి రాత్రి పన్నెండు గంటలకల్లా ఓ జత బట్టలు కుట్టే
శాడు. మధ్యలో భోజనానికి పిలిస్తే మొహమాటపడి లేచి అన్నంతిని మళ్ళీ మిషన్
ఎక్కాడు. అతని కమిట్మెంట్, చాకచక్యం, కాన్సిడెన్స్ చాలాసేపు నిద్ర మాని.. శ్రీహరి,
లలితా చూసారు.

శ్రీహరికి నిద్ర కమ్ముకొచ్చినా, లలితా అతని పనితనానికి ముగ్ధురాలైపోయి నిద్రమా
అతని దగ్గరే కూచుంది. తర్వాత రాజు శిష్యురాలైపోయింది.

ఎప్పుడో కొని మూలపడేసిన మిషన్కి జవసత్వాలు వచ్చాయి.

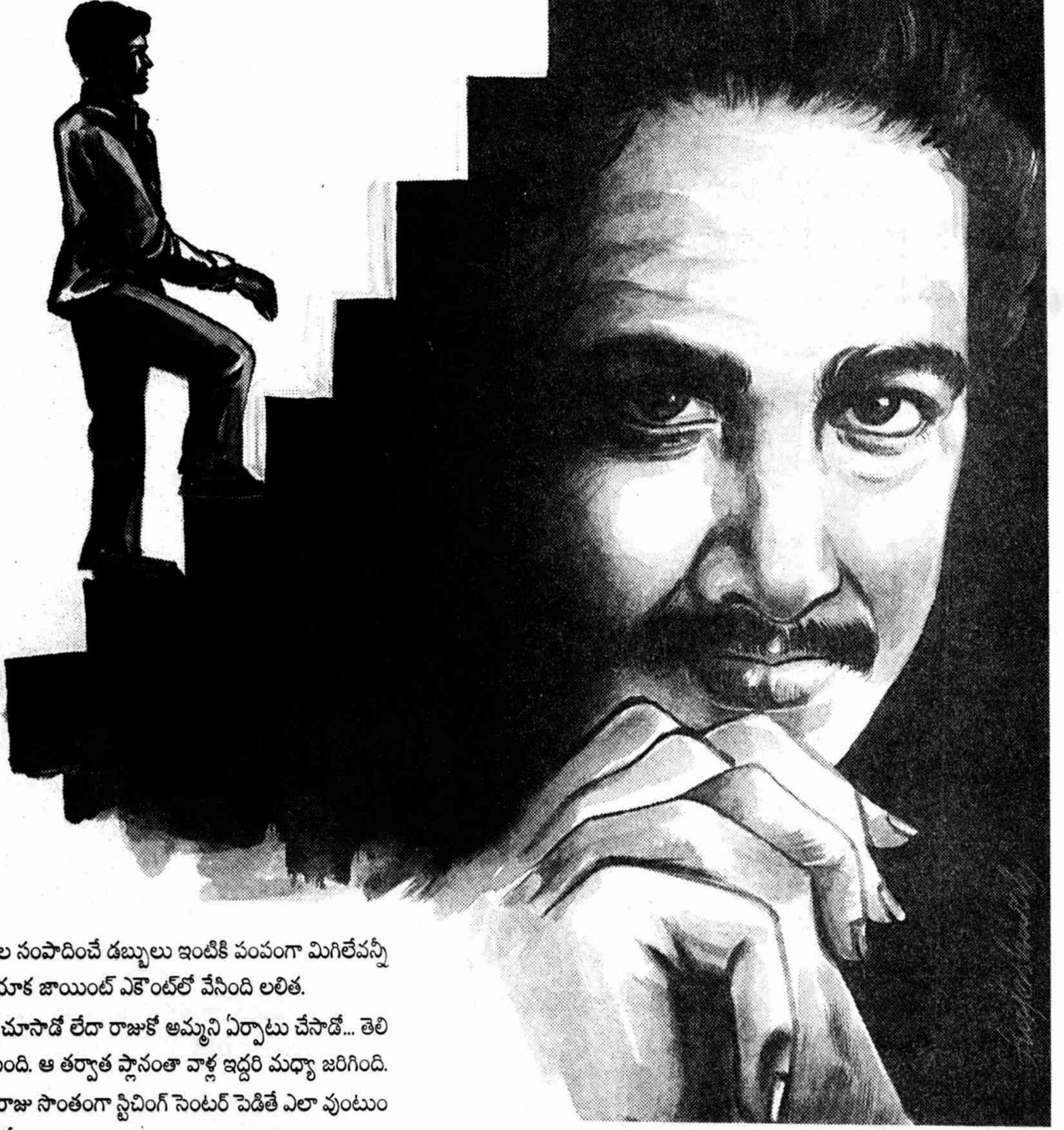
ఆవేళ్ళినుంచి రాజుకి వాళ్ల ఇంట్లోనే బస.

కొన్నాళ్లు సినిమా ప్రయత్నాలు చేసుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత శ్రీహరి చూపించిన గార్మెంట్ షాపులో బట్టలు కుట్టడానికి కుదిరాడ్యు.
నెలకి మూడు వేలు జీతం. కొంత డబ్బు ఇంటికి కూడా పంపించేడు. సినిమా పిచ్చి
పూర్తిగా పోయింది.

ఎడ్రస్సు లేకుండా బతికేయాలని పారిపోయి వచ్చిన రాజుకి ఇప్పుడు రెండు ఎడ్రస్సులు.. తను పనిచేస్తున్న పాపూ, ఇంకా శ్రీహరిగారి మెట్లకింద రూమూ.

రాజు ఫుల్ టైమ్, ఓవర్ టైమ్ చీస్తూ మరి రెండు పాపూల్లో పార్ట్ టైమ్ చేస్తూ చాలా బిజీ అయిపోయాడు. రాత్రి కూడా రాజు భోజనానికి ఇంటికి రాకపోతే లలిత బెంగెట్టేసు కునేంత కలిసిపోయాడు.

ఏ రోజుకారోజు, ఏ నెలకా నెల సంపాదించే డబ్బులు ఇంటికి పంపంగా మిగిలేవన్నీ లలితే దాచిపెట్టింది. కొన్నాళ్లు పోయాక జాయింట్ ఎకౌంట్లో వేసింది లలిత.

శ్రీహరి, లలితకో కాలక్షేపాన్ని చూసాడే లేదా రాజుకో అమ్మని ఏర్పాటు చేసాడే... తెలియదుగానీ తనకి పని తగ్గిపోయింది. ఆ తర్వాత ప్లానంతా వాళ్ల ఇద్దరి మధ్య జరిగింది.

లలిత అర్థరాత్రి నిద్రలేచి- “రాజు సొంతంగా స్ట్రీచింగ్ సెంటర్ పెడితే ఎలా వుంటుందండీ” అనేది. అదే మూడో ఓరోజు-

“ఏవండేయ్! నూటు కుట్టడంలో మనవాడు సిటీలోనే నెంబర్ వన్ టండీ..” అనేది. రాజు ప్రతిభ డబ్బులున్న వాళ్లందరికీ పాకుతోంది.

అన్ని మూలల్నించి రాజు చేసే ఫ్యాన్సీ డిజైన్స్ స్ట్రీచింగ్ టెక్నిక్ గొప్ప స్థాయినందుకున్నాయి.

రాజు చేస్తున్న ఉద్యోగాలు మానేసానని చెప్పిన రోజున ‘వీడికి సినిమా విచ్చి పోలేదన్నమాట’ అనుకున్నాడు శ్రీహరి.

కానీ- అతను ఉద్యోగం మానేసిన కొన్నాళ్లకి ఇన్స్టిట్యూట్ కార్డు చేతిలో పడింది.

రాజు- గార్మెంట్స్ అండ్ నూట్ స్ట్రీచింగ్ సెంటర్ పెడుతున్నాడు.

ఆ కార్డు చూసి శ్రీహరి ధ్రువైపోయాడు. కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి. పాపూకి తన పేరు.. ఆ పాపూకి అవిష్కర్త లలితా శ్రీహరి!

శ్రీహరి దంపతులు ఇద్దరూ మహదానందంతో రెడీ అయి ఫంక్షన్ కెళ్లారు. లలితా శ్రీహరి రిబ్బన్ కట్ చేసింది. వీళ్లిద్దరికన్నా ఎందరో చీఫ్ గెస్టులు.. చీఫెస్టు గెస్టులు!!

కానీ ముందస్తు గౌరవం లలితా శ్రీహరికే ఇచ్చాడు రాజు.

‘శ్రీహరి గార్మెంట్స్ అండ్ నూట్ స్ట్రీచింగ్ సెంటర్’

బోర్డ్ చూస్తూనే శ్రీహరి కళ్లు చెమ్మగిల్చాయి.

‘డోంట్ గివ్ ఎనీబడీ ఫిష్- ట్రీట్ హిమ్ హౌ టు కేచ్ ఏ ఫిష్ అని మావయ్య కొడుకు శాస్త్రిగాడు చెప్పిన మాట వేదంలా తోచింది. ఆ మాట నిజమైంది’ అనుకుని చెమ్మగిల్లిన కళ్లతో ఉన్నాడు శ్రీహరి. రాజుకి ఆ స్లాగన్ తెలీదు కానీ... అలాగే చెమ్మగిల్లిన కళ్లతో లలితకి శ్రీహరికీ దణ్ణం పెట్టాడు- అక్షింతలు వేయమంటూ. వాళ్ల ఆనందాశ్రువుల ముందర అక్షింతలు ఏపాటి.

